

UZASADNIENIE

Powódka K. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego B. T. kwoty 286.362,87 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 sierpnia 2011 r. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany zawarł z powódką i B. D. – współnikami spółki cywilnej (...) umowę zlecenia, na podstawie której zlecił im dochodzenie przysługującej wobec (...) spółki z o.o. wierzytelności w kwocie 763.603,37 zł tytułem wynagrodzenia za umorzone udziały pozwanego w tej spółce. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się : 187.846,42 zł tytułem prowizji w wysokości 20% od należności głównej oraz 98.516,44 zł tytułem prowizji w wysokości 50% od odsetek ustawowych od należności głównej. Jako podstawę swoich roszczeń powódka wskazała postanowienia §4 ust. 4 i 5 oraz §2 ust. 3 w zw. z § 2 umowy.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że powódka miała pełną świadomość, że wierzytelność za umorzone udziały była niewymagalna, a z dniem 15.06.2011 r. przestała istnieć. W tym dniu uprawomocniło się bowiem postanowienie, na mocy którego doszło do ponownego wpisania pozwanego na listę (...) spółki (...). Powódka wiedziała w szczególności o tym, że toczy się postępowanie w sprawie umorzonych udziałów jeszcze przed zawarciem aneksu nr (...), na podstawie którego kwestia dochodzenia ewentualnego wynagrodzenia z tytułu umorzonych udziałów stała się przedmiotem ramowej umowy stron o współpracy. Z chwilą przywrócenia pozwanego w poczet współników doszło do sytuacji, w której świadczenie powódki stało się niemożliwe, a zatem nie może żądać świadczenia wzajemnego. Pozwany zarzucił nadto, że według aneksu nr (...) wysokość ustalonego wynagrodzenia dla powódki może być liczona jedynie od kwoty wyegzekwowanej wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2015 r. postępowanie zawieszono na podstawie art. 174 §1 pkt 1 k.p.c. z uwagi na śmierć pozwanego. Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2015 r. postępowanie podjęto z udziałem spadkobierców K. T., A. T. – (...).

W piśmie procesowym z dnia 14.08.2015 r. następcy prawni podtrzymali wszystkie twierdzenia pozwanego zarzucając nadto nieważność umowy w zakresie aneksu nr (...) na podstawie art. 387 § 1 k.c. z uwagi na to, że dotyczyła świadczenia niemożliwego. Ponadto podnieśli, że pozwany w przedmiotowej sprawie działał w sposób niezwiązany z działalnością gospodarczą, wobec czego zastosowanie znajduje przepis art. 385 (3) k.c., uznający za niedozwolone postanowienia nakładające jedynie na konsumenta obowiązek zapłaty ustalonej sumy na wypadek rezygnacji z zawarcia lub wykonania umowy oraz obowiązek zapłaty rażąco wygórowanej kar umownej lub odstępnego przez konsumenta, który nie wykonał zobowiązania lub odstąpił od umowy. Następcy prawni pozwanego podnieśli nadto zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 września 2009 r. K. K. oraz B. D., jako współnicy spółki cywilnej (...) zawarli z B. T. umowę, na podstawie której przyjęli do wykonania zlecenie polegające na podejmowaniu wszelkich niezbędnych czynności w celu wyegzekwowania od, wskazanych w aneksach do umowy, dłużników wierzytelności pieniężnych. W §2 pkt 2 umowy zleceniodawca zobowiązał się nie upoważniać nikogo poza zleceniobiorcą do odzyskania wskazanych w aneksach wierzytelności; zleceniobiorca miał wyłączenie na odzyskanie tych wierzytelności.

W § 2 pkt 3 postanowiono, że w przypadku odzyskania wierzytelności z naruszeniem § 2 pkt 2 przez zleceniodawcę jest on zobowiązany do natychmiastowej zapłaty na rzecz zleceniobiorcy 50% netto od kwoty wierzytelności zgłoszonej w aneksie indywidualnym dla każdej sprawy.

W § 4 pkt 1 strony ustaliły, że za czynności, o których mowa w § 1 pkt 1 zleceniodawca zapłaci zleceniobiorcy prowizję ustaloną w indywidualnym dla każdej sprawy aneksie. Umowy. Zleceniobiorca miał informować w formie raportu o wyegzekwowanych od dłużnika w całości lub części należnościach. Raporty te zleceniodawca miał otrzymywać do 10. dnia każdego miesiąca, za miesiąc, w którym nastąpiła wpłata (§4 pkt 2).

W § 4 pkt 4 postanowiono, że w razie rezygnacji z umowy w trakcie jej trwania przez zleceniodawcę jest on zobowiązany do natychmiastowej wpłaty na rzecz zleceniobiorcy prowizji określonej w aneksie, zgodnie z § 4 pkt 1.

§ 4 pkt 5 przewidywał, że niezależnie od wycofania zlecenia, bądź wygaśnięcia umowy wszelkie wpłaty, raty i inne formy rozliczeń dokonane w terminie 3 miesięcy od daty wycofania zlecenia bądź wygaśnięcia umowy traktowane będą jako efekty pracy zleceniobiorcy.

W aneksie nr (...) do umowy z dnia 5.09.2009 r. podpisanym w lipcu 2010 r. B. T. jako zleceniodawca powierzył powódce i B. D. jako zleceniobiorcy podejmowanie wszelkich możliwych, określonych prawem czynności w celu odzyskania od dłużnika (...) spółki z o.o. wierzytelności w kwocie 763.603,37 zł. Spółkę tę założył B. T.

Za czynności te zleceniodawca miał zapłacić zleceniobiorcy wynagrodzenie wg zestawienia, w którym wskazano wysokość wynagrodzenia od kwoty wyegzekwowanej wierzytelności : należność główna - 20%, koszty sądowe i inne podlegające windykacji - 50%, odsetki – 50% .

W związku z podpisaniem aneksu nr (...) U. M. - w imieniu B. T. - przekazała zleceniobiorcy sporządzony w formie aktu notarialnego protokół z dnia 1.09.2009 r. obejmujący uchwałę zarządu (...) spółki z o.o., W uchwale tej zarząd stwierdził – powołując się na postanowienia § 12 ust. 4 umowy spółki oraz art. 199 § 4 i 5 kodeksu spółek handlowych - zaistnienie przesłanki przewidzianej w paragrafie 12 ust. 4 a umowy spółki powodującej umorzenie wszystkich posiadanych przez wspólnika B. T. udziałów w spółce, to jest 288 udziałów o łącznej wartości nominalnej 1.400 zł, w postaci posiadania przez B. T. 100% udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) sp. z o.o., która to spółka prowadzi w stosunku do spółki działalność konkurencyjną w zakresie wyszczególnionym w akcie. Jednocześnie ustalono, że umorzenie następuje z czystego zysku. Stosownie do art. 199 § 4 k.s.h. w z. z art. 199 § 2 k.s.h. ustalono wynagrodzenie należne B. T. za umorzone udziały w kwocie 763.603,37 zł.

Dowód: umowa z dnia 5.09.2009 r. k. 11 - 13

aneks nr (...) k. 172

pełnomocnictwo k. 173

akt notarialny z dnia 1.09.2009 r.

zeznania świadka B. D. k. 191 -192

Postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy z dnia 8.09.2009 r. wykreślono z rejestru przedsiębiorców B. T. jako wspólnika (...) spółki o.o.

Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2010 r. - po rozpoznaniu skargi B. T. na orzeczenie referendarza – Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. utrzymał w mocy postanowienie z dnia 8.09.2009 r. i wpis na jego podstawie dokonany.

Dowód: postanowienie z dnia 8.09.2009 r. k. 108-109

postanowienie z dnia 2.04.2010 r. k. 115 -116

Powódka i B. K., po uprzednim bezskutecznym wezwaniu do zapłaty, skierowali przeciwko (...) spółce z o.o. pozew z dnia 20 lipca 2010 r. o zapłatę kwoty 763.603,37 zł tytułem wynagrodzenia za umorzone udziały. W dniu 7 września 2010 r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie wydał przeciwko (...) spółce z o.o. w W. w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty kwoty 763.603,37 zł z odsetkami. Pozwana spółka wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty. Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie w tej sprawie na podstawie art. 177 §1 pkt 1 k.p.c. W uzasadnieniu wskazano, że rozstrzygnięcie tej sprawy zależy od rozstrzygnięcia apelacji B. T. od postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 2 kwietnia 2010 r. w przedmiocie wykreślenia powoda jako wspólnika pozwanej spółki na skutek umorzenia wszystkich posiadanych udziałów w spółce (...).

Dowód: pozew k. 28 -32

pełnomocnictwo k. 174

wezwanie do zapłaty k. 175

polecenia przelewu k.176, 180

nakaz zapłaty k. 33-34

sprzeciw k. 203 -209

postanowienie z dnia 9.12.2010 r. k. 35-36

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy w Warszawie na skutek apelacji B. T. uchylił postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy – P. w W. z dnia 2 kwietnia 2010 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Postanowieniem z dnia 10 lutego 2011 r. Sąd Rejonowy dla m.st. W. – P. w W. oddalił wniosek o wykreślenie wspólnika B. T. i ponownie wpisał go w rubryce dotyczącej (...) spółki (...). W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca nie wykazał, by działalność spółki (...) stanowiła konkurencję dla spółki (...), a tym samym by wystąpiły przesłanki opisane w § 12 ust. 4 a umowy spółki przewidującym przymusowe umorzenie udziałów bez powzięcia uchwały przez zgromadzenie wspólników. Udziały w spółce (...) miał od 1988 r.; jego działalność w tej spółce była powszechnie znana wspólnikom i zarządowi (...) spółki z o.o.

Dowód: postanowienie z dnia 19.11.2010 r. k. 117 -119

postanowienie z dnia 10.02.2011 r. k. 120 – 123

Powódka i B. W. dopiero z otrzymanego postanowienia dowiedzieli się o toczącym się postępowaniu w sprawie wykreślenia powoda jako wspólnika (...) spółki z o.o. B. D. skontaktował się wówczas z U. M. – prawnikiem B. T.. U. M. poinformowała go, że gdyby szybko udało się uzyskać wynagrodzenie za udziały, to B. T. zrezygnowałby z odzyskania udziałów i przyjąłby pieniądze. W związku z tym B. D. rozmawiał z pełnomocnikiem spółki (...), który poinformował go, że spółka jest gotowa zapłacić wynagrodzenie, jeżeli B. T. zrezygnuje z dochodzenia „przywrócenia” udziałów. Pismem z dnia 3.03.2011 r. B. D. reprezentujący spółkę cywilną (...) przedstawił ww. stanowisko spółki i wezwał B. T. do ustosunkowania się i podjęcia decyzji, które postępowanie zamierza prowadzić.

W piśmie z dnia 5.04.2011 r. poinformowano z kolei B. T., że firma (...) s.c. ma prawo wystawić fakturę na prowizję liczoną od niewymagalnej w całości należności w sprawie (...) sp. z o.o., zgodnie z §4 pkt 7 umowy z dnia 5.09.2009 r., wynoszącą na dzień sporządzenia pisma łącznie 285.024,78 zł.

W odpowiedzi na te pisma B. T. wskazał, że wierzytelność w kwocie 763.603,37 zł straciła przymiot wymagalności w dniu 10 lutego 2011 r. kiedy Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy uchylił postanowienie referendarza i przywrócił B. T. udziały w spółce (...) oraz wpisał ponownie na listę wspólników. W związku z tym, że do dnia 10 lutego 2011 r. nie udało się wyegzekwować wierzytelności z dniem 8.04.2011 r. B. T. wycofał się z zawartego w lipcu aneksu nr (...) z uwagi na odzyskanie udziałów w spółce. Jednocześnie poinformował, że współpraca stron jest zakończona.

W piśmie z dnia 14.04.2011 r. powódka i B. D. wskazali, że przysługuje im na podstawie § 4 ust 1,4 i 5 umowy wynagrodzenie w łącznej kwocie 275.992,71 zł i celem ugodowego załatwienia sprawy zwrócili się z prośbą o konkretną propozycję wynagrodzenia. W odpowiedzi pełnomocnik B. T. wskazał, że żądanie zapłaty jest sprzeczne z postanowieniami umowy i przepisami prawa.

Dowód: zeznania świadka B. D. k. 191-192

Pismo z dnia 3.03.2011 r. k. 37-38

Pismo z dnia 5.04.2011 r. k. 39 -40

Pismo z dnia 8.04.2011 r. k. 41

Pismo z dnia 14.04.2011 r. k. 42-44

Pismo z dnia 27.04.2011 r. k. 45 46

W dniu 7 sierpnia 2011 r. (...) s.c. K. K. i B. D. wystawiła na rzecz (...) B. T. fakturę tytułem prowizji zgodnie z raportem nr (...), którą następnie skorygowano do kwoty 286.362,87 zł .

W dniu 7 sierpnia 2014 r. B. D. i K. K. zawarli umowę przelewu wierzytelności, w której powołując się na fakt rozwiązania spółki cywilnej (...) przeniósł na K. K. przysługujący mu udział 2/100 wierzytelności wobec B. T. w wysokości 286.362,87 zł.

Dowód: faktura Vat nr (...) k. 47

Raport nr (...) korekta k. 60

faktura korygująca k.49

umowa przelewu wierzytelności k. 53

W dniu 19.02.2013 r. powódka i B. K. złożyli do Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim wniosek o zavezwanie B. T. do próby ugodowej. Postanowieniem z dnia 21.03.2013 r. przekazano sprawę Sadowi Rejonowemu dla Warszawy P. w W.. Na posiedzeniu w dniu 5 września 2013 r. nie doszło do zawarcia ugody.

Dowód: wniosek o zavezwanie do próby ugodowej k. 62

postanowienie z dnia 21.03.2013 r.

protokół posiedzenia z dnia 5.09.2013 r. k. 34 akt VII GCo 575/13

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo oparte jest na przepisie art. 750 k.c. w zw. z art. 735 §1 k.c. Pierwszy z nich stanowi, że do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie zaś z art. 735 §1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na dowodach z dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony co do swej autentyczności oraz zeznaniach świadka B. D.. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka co do tego, że dopiero po otrzymaniu postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 grudnia 2010 r. dowiedział się o tym, że B. T. prowadzi równoległe postępowanie zmierzające do ponownego wpisania go w rejestrze przedsiębiorców jako (...) spółki (...). Strona pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu przeciwnego, zaś ani z umowy z dnia 5.09.2009 r. ani z aneksu nr (...) nie wynika, by powódka powzięła na ten temat już wcześniej.

Konstatacja nie oznacza jednak zasadności roszczenia zgłoszonego w pozwie.

Powódka opierała swoje żądanie na postanowieniach §4 pkt 4 umowy przewidujących w przypadku rezygnacji z umowy w trakcie jej trwania zapłatę przez zleceniodawcę prowizji określonej w aneksie. Nie budzi wątpliwości fakt rezygnacji B. T. z realizacji umowy, w szczególności w zakresie określonym w aneksie nr (...), co nastąpiło pismem z dnia 8.04.2011 r. Okoliczność ta ma jednak wtórne znaczenie wobec tego, że wierzytelność, która miała być wyegzekwowana przez powódkę, będąca przedmiotem aneksu nr (...), nie istniała.

Skoro podstawą wierzytelności B. T. z tytułu wynagrodzenia w kwocie 763.603,37 zł było automatyczne umorzenie udziałów w spółce (...) to zastosowanie w sprawie znajduje przepis art. 199 § 4 k.s.h. Zgodnie z tym przepisem umowa spółki może stanowić, że udział ulega umorzeniu w razie ziszczenia się określonego zdarzenia bez powzięcia uchwały zgromadzenia wspólników. Stosuje się wówczas przepisy o umorzeniu przymusowym. W myśl § 5 w przypadku ziszczenia się określonego w umowie spółki zdarzenia, o którym mowa w § 4, zarząd powinien powziąć niezwłocznie uchwałę o obniżeniu kapitału zakładowego, chyba że umorzenie udziału następuje z czystego zysku.

W przypadku umorzenia automatycznego, jeżeli następuje ono z czystego zysku, momentem umorzenia udziału jest nastąpienie zdarzenia wskazanego w umowie spółki (por. Mateusz Rodzyńkiewicz Komentarz do art. 199 kodeksu spółek handlowych, System Informacji Prawnej LEX).

Zdarzeniem tym, jak wynika z protokołu z dnia 1.09.2009 r., miało być posiadanie przez B. T. 100% udziałów w (...) spółce z o.o. w W., która to spółka – według uchwały zarządu – prowadziła działalność konkurencyjną wobec spółki (...). Jak wynika z postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 listopada 2010 r. oraz postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. W. w W. dnia 10.02.2011 r. w umowie spółki (...) ujęto w § 4 pkt a) postanowienie przewidujące tego rodzaju umorzenie w przypadku wykupienia udziałów w spółce prowadzącej działalność konkurencyjną dla spółki (...).

Skoro – jak wynika z postanowienia z dnia 10.02.2011 r. – w rzeczywistości przesłanka określona w umowie spółki nie zaistniała, (już z tego względu, że udziały w spółce (...) miał przed założeniem spółki (...)), to tym samym nie powstała wierzytelność z tytułu wynagrodzenia za umorzone udziały. Podstawy tej wierzytelności nie może stanowić w szczególności uchwała zarządu spółki z dnia 1.09.2009 r., która miała jedynie charakter deklaracyjny.

Jeżeli zaś wierzytelność z tytułu wynagrodzenia za umorzone udziały nigdy nie powstała, to tym samym umowa powierzająca powódce i B. D. czynności windykacyjne – w zakresie określonym aneksem nr (...) – odnosiła się do wierzytelności nieistniejącej. Zasadny okazał się tym samym zarzut dotyczący niemożliwości świadczenia przewidzianego w umowie stron dotyczącej wyegzekwowania wierzytelności w kwocie 763.603,37 zł. Niemożliwość świadczenia istniała przy tym już w chwili zawarcia umowy w zakresie określonym w aneksie nr (...). Zgodnie zaś z art. 387 k.c. umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna. W konsekwencji nieuprawnione jest wywodzenie z umowy z dnia 5.09.2009 r. w zakresie aneksu nr (...) jakichkolwiek roszczeń.

Roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie także przy przyjęciu, że świadczenie powódki i B. D. stało się niemożliwe dopiero z chwilą ponownego wpisania B. T. w rejestrze przedsiębiorców jako współnika (...) spółki z o.o. Zastosowanie wówczas znajdzie przepis art. 475 § 1 k.c, który stanowi, że jeżeli świadczenie stało się niemożliwe skutkiem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, zobowiązanie wygasa. W sytuacji zaś, w której obowiązek egzekwowania wierzytelności wobec spółki (...) wygasł, nie ma podstaw do żądania świadczenia wzajemnego od zleceniodawcy (jego następców prawnych).

Niezależnie od tego, nie sposób zaaprobować argumentacji powódki co do spełnienia przesłanek określonych w §4 pkt 5 umowy, który reguluje zapłatę prowizjo w przypadku wpłat, rat lub innych form rozliczeń dokonanych w terminie 3 miesięcy od daty wycofania zlecenia lub wygaśnięcia umowy. Zauważyć trzeba, że w zdaniu 2 tego postanowienia przewidziano przyjęcie przez zleceniodawcę faktury na prowizję po otrzymaniu przez zleceniodawcę należności od dłużnika. Zestawienie tego przepisu z §4 pkt 2 nakazuje przyjąć, że chodzi o sytuację w której doszło do faktycznego zaspokojenia wierzytelności (nie tylko poprzez wpłatę) już po wycofaniu zlecenia, jednakże fakt ten nastąpił dzięki staraniom zleceniobiorcy (np. czynnościom windykacyjnym, negocjacjom). Zgodnie bowiem z §4 pkt 2 zleceniobiorca miał składać raporty miesięczne dotyczące wyegzekwowanych należności, na podstawie których wystawiana była przez niego faktura. Oznacza to, że prowizja należna była jedynie w przypadku wyegzekwowania od dłużnika całości lub części należności. Potwierdza to także brzmienie aneksu nr (...), w którym przewidziano obliczenie procentowo określonego wynagrodzenia od wyegzekwowanej należności głównej i odsetek. Bez wątplenia w omawianej sprawie nie doszło do wyegzekwowania jakiegokolwiek części wierzytelności będącej przedmiotem spornej umowy.

O innej formy rozliczenia, o której mowa w tym postanowieniu, nie świadczy zaś fakt ponownego wpisania B. T. jako (...) spółki (...), niezależnie od tego, że nie nastąpiło to w wyniku starań zleceniobiorcy.

Roszczenia powódki nie uzasadnia także postanowienie zawarte w §2 pkt 3 w zw. z pkt 2 umowy z dnia 5.09.2009 r., który stanowi o obowiązku zapłaty przez zleceniodawcę kwoty wierzytelności w przypadku odzyskania jej z naruszeniem wyłączności zleceniobiorcy w tym zakresie. Powtórzyć należy, że skoro wierzytelność nie powstała, nie mogło dojść do jej odzyskania; faktycznie do takiego „odzyskania” nigdy nie doszło.

Niezasadne okazały się zarzuty pozwanych dotyczące niedozwolonych klauzul konsumenckich, skoro we wszystkich dokumentach B. T. występował jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...). Nietrafny też był zarzut przedawnienia, gdyż bieg przedawnienia został przerwany wskutek złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Niemniej zarzuty te miały wtórne znaczenie wobec przytoczonej wcześniej argumentacji.

Mając powyższe na uwadze sąd oddalił powództwo.

Na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpiono od obciążania powódki, jako strony, która przegrała sprawę, kosztami procesu, mając na uwadze zarówno jej sytuację finansową, która stała się podstawą zwolnienia od kosztów sądowych, jak i przedmiot rozpoznawanej sprawy. Powódka zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej już w 2013 r., ma wysokie zobowiązania wobec Urzędu Skarbowego i ZUS, związane z uprzednio prowadzoną działalnością, nie ma obecnie przychodów. Sprawa niniejsza dotyczy wynagrodzenia za prowadzenie czynności mających na celu wyegzekwowanie wierzytelności, zaś z materiału dowodowego wynika, że zlecenie w tym zakresie zostało powódce udzielone przy jednoczesnym zaniechaniu udzielenia informacji na temat równoległe prowadzonego postępowania zmierzającego do ponownego wpisania B. T. jako współnika spółki w rejestrze, które to postępowanie determinowało skuteczność działań podejmowanych przez powódkę.

Okoliczności te przemawiają za uznaniem niniejszej sprawy za przypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c.

VIII GC 263/15 S., dnia 13 czerwca 2016 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)